

จนเกิดความชำนาญ สามารถทำสมาธิได้
แม้ขณะที่ทำงาน เมื่อทำงานเสร็จจะขึ้นไปนั่ง
สมาธิบนดาดฟ้า กลางคืนก็นั่งในห้องส่วนตัว
ทำเช่นนี้ทุกวันเมื่อเวลาผ่านไป ๒ ปี คุณยาย
ได้เห็นดวงธรรมใสสว่างที่ศูนย์กลางกาย
ในขณะที่กำลังทำงานนั่นเอง เมื่อปฏิบัติต่อ
จนเข้าถึงกายธรรมโคตรภู คุณยายถึงกับ
รำพึงว่า

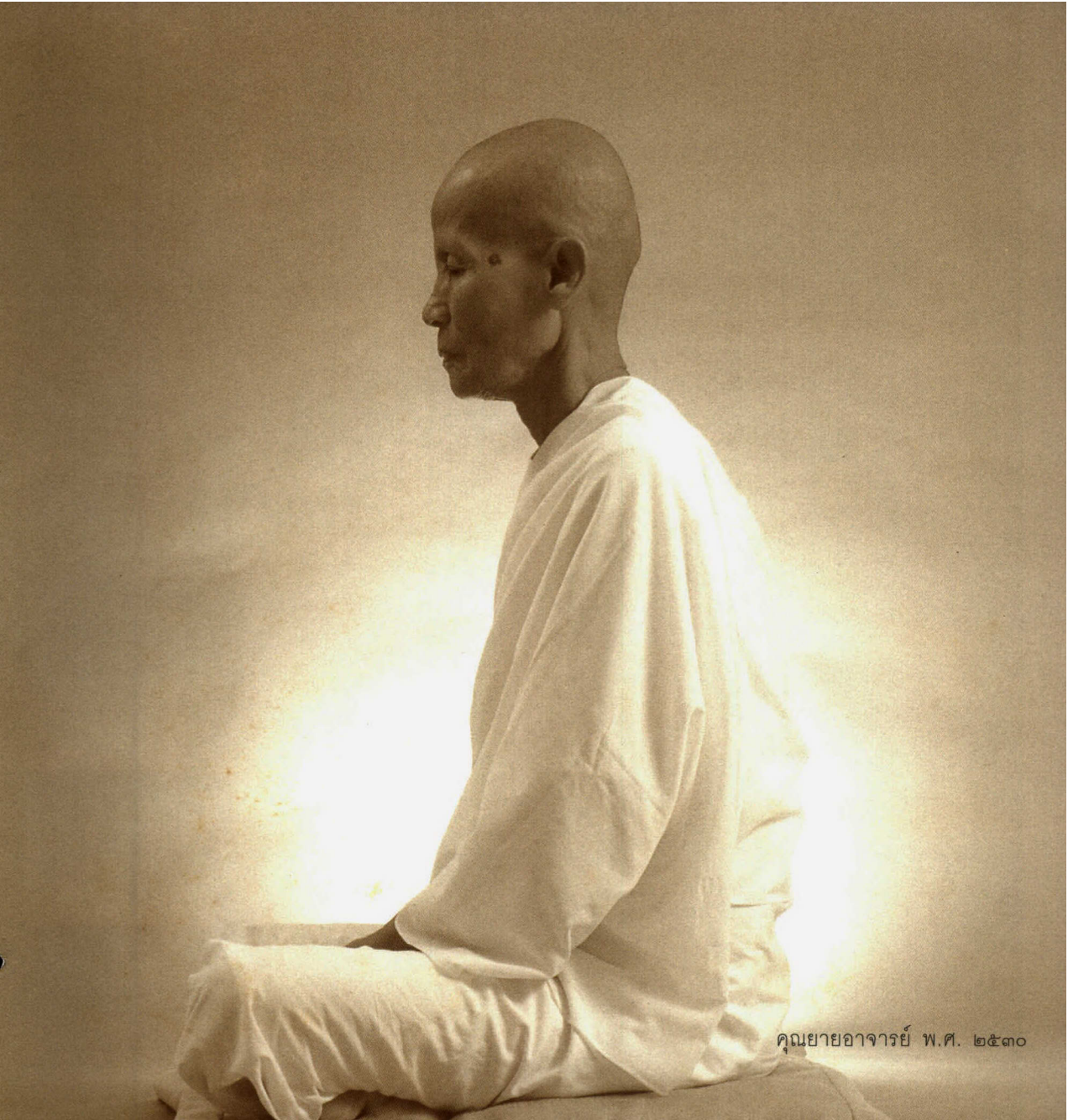
“เราได้เห็นธรรมะขั้นต้นๆ ยังสุขใจ
เพียงนี้ ถ้าได้เข้าถึงธรรมะขั้นสูงที่ลึกซึ้ง จะมี
ความสุขสักเพียงไหน นี่ถ้ามีใครเอาทองคำ
หนักเท่าตัวเรา มาแลกเอาธรรมะไป ไม่ให้
เราเห็นธรรมะอีก เราจะไม่มีวันยอม ในโลก
นี้ไม่มีอะไรช่วยเราได้ มีแต่ธรรมะนี่เอง ที่
เป็นที่พึ่งแท้จริงของเรา”

จากนั้น คุณยายก็ปฏิบัติตามคำ
แนะนำของคุณยายทองสุก คือ การเข้าถึง
เห็นกายในกายเข้าไปเรื่อยๆ จนถึงธรรมกาย
ในที่สุด

“ ตา ม ห า พ ้อ ”

“การนั่งธรรมะจะไปดูนรก สวรรค์ ไม่
ใช่ของง่าย อย่างที่คนเดี๋ยวนี้พูดกันง่ายๆ
กว่ายายจะทำได้ ต้องนั่งธรรมะเป็นเวลานาน
ไม่ใช่ว่านั่งธรรมะเข้าถึงธรรมกาย แล้วสามารถ
นำไปดูได้เลยเมื่อไร”

“ยายว่ายายมีบุญอย่างหนึ่ง ยายไม่
ได้รู้มากเหมือนพวกเรา พอนั่งเข้าที่นึกให้
เห็นโลโก้เห็นเป็นดาวแวบๆ ก่อน พอเห็นเป็น
องค์พระเข้าถึงธรรมกาย ยายสูกก็สอนให้เข้า
๑๘ กาย จนคล่อง ทำอยู่เป็นเวลานาน ซ้ำ
แล้วซ้ำอีก ต้องเข้าสมาบัติตามหลักวิชา
ธรรมกายแยกธาตุ ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ
ธาตุ วิญญาณธาตุ ของทุกอย่างจากผม ขน
เล็บ ฟัน หนัง ให้แยกเป็นธาตุ แล้วดูหมด
ทุกอย่างว่า ประกอบด้วยธาตุต่างๆ อย่างไร
ทำจนคล่อง ทำทุกๆ วัน หลายเดือน (ทำ

คุณยายอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๓๐

จนค้างเหลือ) คิดอยู่อย่างเดียวว่า จะไปช่วยพ่อ ยายกลัวบาปที่สุดที่พ่อแข่งไว้ ก่อนไปช่วยพ่อ ยายทองสุกให้ยายนั่งเข้าสมาบัติประมาณ ๒-๓ วันก่อนจนตัวใส ใจใสมาก ๆ แล้วอาราธนาทั้ง ๑๘ กาย เข้าไปอยู่ในกายพระพุทธเจ้า พระธรรมกายเป็นเหมือนป้อมคุ้มกันทุกอย่าง อธิษฐานจิตขอพบพ่อ เราจะไปต้อน้อมธรรมกายไป ถ้าไม่น้อมก็ไปไม่ได้ไปด้วยกายอื่นไม่ได้ ธรรมกายก็ลอยลี้ๆ ไปที่แห่งหนึ่ง เป็นทะเลเพลิงไฟลุกสูงมาก มองด้วยตาธรรมกายไปจนสุดสายตา มีแต่ไฟลุกท่วม พอพระธรรมกายค่อยๆ ลอยลงไปใต้นรก กายธรรมเป็นเหมือนเกราะคุ้มกันไฟไฟนรกจะดับหมด (ตาธรรมกายมองเห็นพ่ออยู่ไกลขนาดกุฏิยายถึงโบสถ์) ยายคิดถึงพ่ออย่างเดียว เห็นพ่อปนอยู่กับสัตว์นรก กายกันไปก่ายกันมา จุ่มโคล่ๆ อยู่ในน้ำทองแดง”

“พ่อออกจากกลุ่มสัตว์นรก นุ่งผ้าเดียวเหมือนตอนตนมีชีวิตอยู่ ใบหน้าหมองคล้ำ

มีความทุกข์อย่างหนัก เดินเกาะเข้ายาย ยายก็ร้องให้ ยายสุกถามว่า ร้องทำไม ยายบอกว่า สงสารพ่อ ยายสุกให้นี้กอธิษฐานบุญที่ได้เข้าถึงธรรมกาย ให้ช่วยพ่อ ธรรมกายจึงเลื่อนแผ่นฉนวนออกไปรับพ่อไว้สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ วิมานพ่อหลังเล็กเก๋ เศร้าหมองบริวารมีนิดเดียว พระธรรมกายบอกว่าเพราะวัดก็เข้า เหล้าก็กิน บุญก็ทำ กรรมก็สร้าง เว้นตอนเข้าพรรษาเท่านั้น แล้วยายก็บอกให้พ่อรับศีลจากพระธรรมกาย พระธรรมกายสอนให้พ่อภาวนา ‘สัมมา อะระหังฯ’ ยายเอาบุญของยายช่วยให้พ่อมีความสุข กายของพ่อก็สวยงามผ่องใส เครื่องแต่งกายก็เปลี่ยนเป็นของทิพย์”(๒๔ ก.ย. ๒๕๒๔)

ตั้งแต่นั้นมา ความทุกข์ใจที่ทับท้ำภูเขาฝังแน่นมาตั้งแต่พ่อตาย ก็หมดสิ้นออกไปจากอก คุณยายรู้สึกหมดกังวลและมีความสุขใจมาก คุณยายบอกว่า “ยายมีความสุขจริงๆว่า ยายไม่ต้องกลัวมาหุหนวกอีก เพราะ

พระเดชพระคุณ หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

เวลาพ่อแม่ดูว่ายาย ยายไม่เคยเถียงเลย
ถึงจะตีจะด่าอย่างไร ก็ไม่เคยเถียงเลยสักคำ
แม้บางครั้งยายจะโกรธ น้ำตาไหลร้องไห้
ก็ไม่เคยเถียงเลยสักนิด”(๒๓ ก.ย. ๒๕๒๕)

คุณยายบอกว่า

“เราโชคดีมากที่ได้มาพบยาย ถือว่า
มีบุญมากนะที่มาพบยาย คนที่จะเอาเรื่อง
บุญบาป หรือไปตามหาพ่อแม่มาให้ฟัง มา
สอนอย่างนี้ไม่ค่อยมี อย่างที่ยายเห็น ที่ยาย
ไปช่วยพ่อ ยายยังเห็นชัดเจน จำได้ชัดเจน
ทุกวันนี้ยังนึกภาพได้ชัด เพราะยายทุ่มไป
ทั้งตัว ใจยายบริสุทธิ์จึงเห็นชัด”

ต่อมา คุณยายก็ได้วางแผนกับคุณยาย
ทองสุกที่จะไปบวชอยู่วัดปากน้ำ คุณยายบอก
กับคุณนายเลียบว่า ไม่สบาย ขอกลับบ้านไป
พักรักษาตัว ช่วงนั้นสุขภาพคุณยายไม่แข็งแรง
เพราะทำงานหนักพักผ่อนน้อย คุณนาย
เลียบจึงพาคุณยาย มาฝากไว้กับหลวงพ่
วัดปากน้ำ ให้ถือศีลปฏิบัติธรรมสัก ๑ เดือน

“พบหลวงพ่ วัดปากน้ำ”

“ตอนนั้นยายอายุ ๒๙ ปี ก่อนที่ยาย
จะออกจากบ้านคุณนายเลียบ ยายฝันเห็น
ว่า มีคน ๒ คนพยายายพาเรือข้ามแม่น้ำมา
อีกฝั่ง พอถึงฝั่งก็พบต้นหว้าใหญ่ ใบหนา
มีกิ่งก้านสาขากว้าง หลังจากนั้น ๒-๓ วัน
ยายสุกกับคุณนายเลียบ ก็พยายายมาให้กับ
หลวงพ่ วัดปากน้ำ”(๑๑ ก.ค. ๒๕๒๕)

วันนั้น เป็นวันพฤหัสบดี ตอนบ่าย
หลวงพ่ วัดปากน้ำลงสอนธรรมะ คุณยาย
ทองสุกพาคุณยายมาราบนมัสการฝากตัว
ทันทีที่พบหน้า หลวงพ่ พุดขึ้นเลยว่า

‘มึงมันมาช้าไป’

คุณยายก็ได้แต่แปลกใจว่า ทำไม
หลวงพ่ จึงพุดเช่นนั้น หลวงพ่ ส่งตัวคุณ
ยายเข้าไปในสถานที่ฝึกวิชชาชั้นสูงทันที (เรียก
โรงงานทำวิชา) (๒๔ ก.ย. ๒๕๒๕)

“ปกติก่อนเข้าโรงงานทำวิชาได้ ต้อง